

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532501616/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

I Luftens Friskhed vil sit Mod han styrke,
Så Øie aabne ret ved Himlens Glands,
Forjage Taagerne fra Sjel og Sands,
Og Amor i hans Moders Sjerne dyrke.
Til den han seer igennem Aftens Mørke,
Mens Foden uler, som i lette Dands,
Henover Torvet frem, og ned ad Gaden.
Ud maa han, ud i Frihed, ud af Staden.

Som saa han gaaer i Elskovs Drømmerie,
Med eet han standses af det Navn: *Dione*,
Der, udtalt med en sporsk og lystig Tone,
Klang halv som Haan og halv som Ironie.
Han seer omkring – en Herre gaaer forbi,
Og hvisker atter: *Hilsen fra Dione*,
Der sværmer i den landlige Natur
For gammel Kjerlighed og ny Amour.

Og leende sig Cavaleeren vender,
Og slaar i Luftten med sit spanske Ror;
Men *Charles*, det forundret standsed' før,
Nu efter Skikkelsen forbitret render.
I Maaneskinnet let han *Marles* kjender,
Der dreier ind ad næste aabne Dor,
Hvor, velbekjendt for hver som Gane haver,
Restaurationen er: *«De fyldte Maver.»*

Og *Charles* følger ham, for at erfare
Hvad Latteren og Talen sigter til
Igjennem Ho'det flyver ham en Skare
Af vilde Tanker, flammende som Ild:
Er han fornærmet, han sig hævne vil,
Vil med sin Klunge Spydighed besvare;
Er hun af Ondskabs I haan i Stovet traadt,
Da Død for Haan, og Hjerterlod for Spot!